

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6C/24/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512201489
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8512201489.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudca JUDr. Erik Uhlár, v právnej veci žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., IČO: 31335004, Bratislava, Bajkalská 30, právne zastúpeného JUDr. Silviou Sovovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Diamantová 10, proti žalovaným 1. D. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. U., v súčasnosti G. G. XX, F., 2. S. S., nar. XX.X.XXXX, X. XXXX/XX, Y. T. I., o zaplatenie 6.664,19 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 2.601,93 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne:

- zo sumy 3.088,93 eur za obdobie od 29.5.2012 do 26.7.2012,
- zo sumy 2.868,93 eur za obdobie od 27.7.2012 do 27.8.2012,
- zo sumy 2.818,93 eur za obdobie od 28.8.2012 do 27.9.2012,
- zo sumy 2.788,93 eur za obdobie od 28.9.2012 do 4.12.2012,
- zo sumy 2.778,93 eur za obdobie od 5.12.2012 do 23.1.2013,
- zo sumy 2.758,93 eur za obdobie od 24.1.2013 do 14.2.2013,
- zo sumy 2.748,93 eur za obdobie od 15.2.2013 do 3.9.2013,
- zo sumy 2.738,93 eur za obdobie od 4.9.2013 do 23.10.2013,
- zo sumy 2.718,93 eur za obdobie od 24.10.2013 do 30.1.2014,
- zo sumy 2.708,93 eur za obdobie od 31.1.2014 do 1.3.2014,
- zo sumy 2.698,93 eur za obdobie od 2.3.2014 do 29.5.2014,
- zo sumy 2.683,93 eur za obdobie od 30.5.2014 do 17.7.2014,
- zo sumy 2.676,93 eur za obdobie od 18.7.2014 do 23.9.2014,
- zo sumy 2.663,93 eur za obdobie od 24.9.2014 do 17.11.2014,
- zo sumy 2.646,93 eur za obdobie od 18.11.2014 do 11.1.2015,
- zo sumy 2.616,93 eur za obdobie od 12.1.2015 do 27.10.2015,
- zo sumy 2.601,93 eur za obdobie od 28.10.2015 do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 15.3.2012 domáhal voči žalovaným spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 6.664,19 eur, úroku z omeškania 12,49 % ročne z istiny 6.513,- eur od 1.3.2012 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, a to s poukazom na to, že na základe zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXXXXXX bola so žalovanými uzavretá dňa 30.3.2006 zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere (ďalej tiež iba „Zmluva“), podľa ktorej poskytol žalovanému v 1. rade mimoriadny medziúver 6.638,78 eur a žalovaný v 1. rade sa zaviazal splácať úroky

mimoriadneho medziúveru 7,49 % ročne mesačnými splátkami po 41,46 eur a do nasporenia 40 % cieľovej sumy vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení mesačné vklady po 33,19 eur. Po pridelení cieľovej sumy stavebného sporenia mal žalovaný v 1. rade splácať stavebný úver vrátane úrokov 4,70 % ročne mesačnými splátkami po 58,09 eur, pričom žalovaná v 2. rade prevzala ručením na seba povinnosť uspokojiť pohľadávku, ak ju neuspokojí žalovaný v 1. rade. Poukázal na to, že žalovaný v 1. rade neplnil zmluvné povinnosti, na upomienky nereagoval, stavebný úver nesplácal pravidelne a včas; žalovaná na upomienky nereagovala. Uviedol, že v dôsledku porušenia zmluvnej povinnosti žalovaným v 1. rade odstúpil žalobca dňa 23.11.2011 v zmysle čl. VI. a VII. od Zmluvy a vyzval žalovaného v 1. rade aby v 7-dňovej lehote vrátil poskytnuté úverové prostriedky, avšak tento ich nevrátil a žalovaná v 2. rade tiež nesplnila povinnosť z ručenia. Zostatok pohľadávky k 29.2.2012 podľa žaloby bol vo výške 6.664,19 eur a 12,49 % ročný úrok z omeškania z istiny 6.513,- eur od 1.3.2012 do zaplatenia.

Podaním doručeným súdu na pojednávaní dňa 10.10.2013 navrhol žalobca na základe čiastočných úhrad a ním vykonané započítanie týchto úhrad pripustiť zmenu žaloby tak, že požadoval zviazať žalovaných na zaplatenie sumy 6.513,- eur, úroku (z úveru) 7,49 % ročne z uvedenej sumy od 29.5.2012 do zaplatenia a 5 % ročného úroku z omeškania z uvedenej sumy od 29.5.2012 do zaplatenia, ako aj na náhradu trov konania a v prevyšujúcej časti vzal žalobu späť, o čom bolo súdom rozhodnuté uznesením č.k. 6C/24/2012 - 98 zo dňa 27.1.2014. Odvolanie žalovaného proti výroku uvedeného uznesenia o pripustení zmeny petitu žaloby (výrok uvedeného uznesenia bod bodom I.) bolo odmietnuté a výrok uvedeného uznesenia o zastavení konania v prevyšujúcej časti (výrok pod bodom II. uvedeného uznesenia), ktorý odvolaním žalovaný v 1. rade tiež napadol, bol potvrdený - to všetko uznesením KS v Prešove č.k. 19Co/366/2015-122 zo dňa 10.11.2015.

Žalovaný v 1. rade v podaní doručenom súdu dňa 4.10.2012 namietal výšku vyčíslennej sumy s tým, že táto nezodpovedá ním evidovanej čiastke; v podaní doručenom súdu 29.10.2013 uviedol, že nesúhlasí s návrhom a platbami, ktoré sú prílohou návrhu žaloby.

Žalovaná v 2. rade v konaní poukázala jedine na to, že išla ručiť žalovanému v 1. rade, nevedela, že bude oklamaná z jeho strany i zo strany jeho matky, obom ručí na úvere, ktorý nesplácajú - podanie doručené súdu 8.10.2013.

Samotný žalobca, ako aj žalovaní v 1. a 2. rade sa na pojednávanie nariadené na 18.12.2015 nedostavili, o jeho odročenie nik z nich nežiadal, preto súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v ich neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie čítaním obsahu podanej žaloby, Zmluvy vrátane osvedčovacích doložiek, odstúpenia od Zmluvy vrátane kópie vrátenej zásielky, oznámenia o odstúpení od Zmluvy vrátane kópie vrátenej zásielky, výpisu žalobcu z obchodného registra pripojeného k podanej žalobe, všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby v znení január 2009, správy o pobyte žalovaného v 1. rade z 24.5.2012, úradného záznamu zo 14.9.2012, podania žalovaného doručeného súdu 4.10.2012, kópií dokladov o vkladoch v hotovosti predložených 6.11.2012, podania žalobcu doručeného súdu 12.11.2012 a k nemu pripojeného výpisu z účtu odstúpeného medziúveru, podania žalobcu doručeného 20.5.2013 a k nemu pripojeného výpisu z účtu odstúpeného medziúveru, podania žalovanej v 2. rade doručeného súdu 8.10.2013, podania žalobcu učeného prostredníctvom jeho právnej zástupkyne zo dňa 9.10.2013 a doručeného súdu na pojednávaní 10.10.2013 a k nemu pripojeného výpisu z účtu odstúpeného medziúveru, podania žalovaného v 1. rade doručeného súdu 29.10.2013, uznesenia tunajšieho súdu č.l. 6C/24/2012-98, podania žalovaného v 1. rade doručeného súdu 21.2.2014 (t.j. odvolania voči vyššie uvedenému uzneseniu), uznesenia Krajského súdu v Prešove č.k. 19Co/366/2015-122, obsahu na pojednávaní 18.12.2015 právnu zástupkyňou žalobcu predloženého výpisu z účtu odstúpeného medziúveru, ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

Dňa 30.3.2006 uzavreli žalobca ako veriteľ a žalovaný v 1. rade ako dlžník Zmluvu, na základe ktorej mal žalobca žalovanému v 1. rade poskytnúť mimoriadny medziúver vo výške 200.000,- Sk, t.j. 6.638,78 eur, pričom po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok, ako aj „Všeobecných podmienok pre zmluvy o stavebnom sporení“ sa mimoriadny medziúver mal zmeniť na stavebný úver pod č. XXXXXXXXXXXX vo výške cca. 120.000,- Sk (3.983,27 eur) - presná výška stavebného úveru sa rovná rozdielu medzi cieľovou sumou a nasporenou sumou pri pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení - čl. I. bod 1. Zmluvy. Účel medziúveru i stavebného úveru je vyjadrený v bode 2. čl. I. Zmluvy. Z poskytnutého mimoriadneho medziúveru sa

žalovaný v 1. rade zaviazal splácať do doby pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení úroky vo výške 1.249,- Sk, t.j. 41,46 eur, a to mesačne vždy do 15.-teho dňa mesiaca a do nasporenia 40 % cieľovej sumy vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení mesačné vklady po 1.000,- Sk, t.j. 33,19 eur (čl. II. Zmluvy), pričom nasporená suma na účte zmluvy o stavebnom sporení mala byť mimoriadnou splátkou úveru (čl. III. bod 2. Zmluvy). Poplatok za spracovanie medziúveru bol dohodnutý vo výške 3.500,- Sk, t.j. 116,18 eur. Zároveň v zmysle čl. II. Zmluvy bol určený poplatok za vydanie biankozmenky žalovaným v 1. rade žalobcovi vo výške 500,- Sk, t.j. 16,60 eur. Uvedené poplatky (za spracovanie medziúveru a za vydanie biankozmenky) boli zaúčtované pri prvej výplate medziúveru. Prvý poplatok za vedenie účtu mimoriadneho medziúveru bol dohodnutý v sume 360,- Sk, t.j. 11,95 eur, v ďalšom mali byť podľa čl. II. Zmluvy uvedené poplatky vyrubované ročne podľa sadzovníka poplatkov platného pre príslušný rok. Výška úrokovej sadzby mimoriadneho medziúveru bola dohodnutá 7,49 % ročne. Stavebný úver sa žalovaný v 1. rade zaviazal splácať vrátane úrokov 4,70 % ročne mesačnými splátkami po 1.750,- Sk, t.j. 58,09 eur (čl. II. Zmluvy, časť stavebný úver).

Podľa čl. VI. bodu 3. Zmluvy v prípade omeškania žalovaného v 1. rade s viac ako dvoma splátkami alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiace bol žalobca ako veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti, pričom podľa bodu 4. čl. VI. Zmluvy v takom prípade mal mať žalobca právo účtovať pri stavebnom úvere 3 % ročne a pri medziúvere 5 % ročne úrok z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu z celého zostatku dlhu, a to rovnako aj po odstúpení od Zmluvy v zmysle čl. VII. bod 8. Zmluvy (a to z nezaplatenej istiny, úrokov a poplatkov zúčtovaných do jednej sumy - čl. VII. bod 10. Zmluvy).

Listom zo dňa 23.11.2011 žalobca odstúpil od Zmluvy s poukazom na ustanovenia čl. VI. a VII. Zmluvy a omeškanie žalovaného v 1. rade s viac ako dvoma vkladmi na účte stavebného sporenia po dobu dlhšiu ako dva mesiace a na účte mimoriadneho medziúveru s viac ako dvomi splátkami a vyzval žalovaného v 1. rade na okamžité vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov - v ďalšom texte odstúpenia od Zmluvy konkretizoval lehotu na zaplatenie dlžnej sumy (podľa jeho výpočtu k 23.11.2011 vo výške 6.478,82 eur) do 7 dní od doručenia uvedeného listu. Zásielka s odstúpením od Zmluvy bola žalovanému adresovaná do vlastných rúk na jeho adresu uvedenú v Zmluve, pričom uložená na pošte bola 30.11.2011 a žalobcovi ako neprevzatá v odbernej lehote bola vrátená 23.12.2011 - teda podľa súdu je ju potrebné považovať za doručení dňom jej vrátenia žalobcovi, t.j. dňom 23.12.2011 (vychádzajúc analogicky z v tom čase účinnejšieho úpravy tzv. fikcie doručenia podľa § 47 ods. 2 O.s.p.). Poskytnutá 7-dňová lehota na plnenie teda začala plynúť dňom 24.12.2011, teda v zmysle vyššie uvedeného bol žalovaný v 1. rade povinný splatiť dlh najneskôr dňom 30.12.2011, čo bol piatok a pracovný deň. Taktiež podaním zo dňa 23.11.2011 žalobca oznámil žalovanej v 2. rade, že od Zmluvy odstúpil a upozornil ju, že ak žalovaný v 1. rade v stanovenej lehote celý dlh neuhradí, tak žalobca pristúpi k vymáhaniu pohľadávky i voči nej, ak ju neuhradí v primeranej lehote po uplynutí doby poskytnutej na plnenie žalovanému v 1. rade. Zásielka obsahujúca uvedené podanie bola žalovanej adresovaná do vlastných rúk na jej adresu uvedenú v Zmluve, pričom uložená na pošte bola 30.11.2011 a žalobcovi ako neprevzatá v odbernej lehote bola vrátená 22.12.2011 - teda podľa súdu obdobne ako je uvedené vyššie, je ju potrebné považovať za doručení dňom jej vrátenia žalobcovi, t.j. dňom 22.12.2011. (Pozn.: v tomto smere nemožno prihliadať na úpravu v čl. XXI. bode 5. predložených všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby v znení január 2009, nakoľko podľa Zmluvy sa vzťahy medzi zmluvnými stranami mali spravovať, okrem iného, „Všeobecnými podmienkami pre zmluvy o stavebnom sporení“, ktoré napriek poučeniu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. (danému jednak v uznesení č.k. 6C/24/2012 - 24 z 2.5.2012, ako i na pojednávaní 18.12.2015) žalobca v celom konaní nepredložil, v konaní predložil iba uvedené „Všeobecné podmienky pre stavebné sporenie pre fyzické osoby“- súd na obsah týchto však neprihliadal, nakoľko nemal nijako preukázané, že by s týmito žalovaní boli náležite oboznámení a vyjadrili s nimi súhlas, resp., že by tieto a na základe akých právnych skutočností nahrádzali v Zmluve pôvodne uvádzané Všeobecné podmienky pre zmluvy o stavebnom sporení.

V zmysle Zmluvy (čl. VII.): odstúpením od tejto zmluvy nezaniká záväzok dlžníka, prípadne ručiteľa splatiť pohľadávku veriteľa vrátane jej príslušenstva (bod 5. čl. VII. Zmluvy); odstúpením od tejto zmluvy nezaniká ani právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do zaplatenia celej pohľadávky (bod 6. čl. VII. Zmluvy). Naproti tomu je následne v Zmluve upravené (bod 7. veta prvá čl. VII. Zmluvy) : Odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, a to dňom doručenia tohto oznámenia druhej zmluvnej strane.

Z predložených výpisov z účtu odstúpeného medziúveru (osobitne súd poukazuje na jeho aktuálny obsah predložený na pojednávaní 18.12.2015) je zrejme, že dňa 6.4.2006 vyplatil žalobca žalovanému v 1. rade časť medziúveru vo výške 5.311,03 eur. Ďalšiu časť vyplatil žalovanému v 1. rade 11.8.2006 vo výške 1.194,98 eur. V skutočnosti poskytol žalovanému v 1. rade teda takto sumu 6.506,01 eur, nakoľko zvyšnú časť priamo započítal z medziúveru na ťarchu žalovaného v 1. rade ako poplatok za spracovanie úveru vo výške 116,18 eur a poplatok za zmenku 16,60 eur (zmenku v celom konaní nepredložil a teda nepreukázal, že vôbec došlo k vydaniu biankozmenky v zmysle čl. II. Zmluvy a že teda bol oprávnený takýto /hoci nepochopiteľný/ poplatok účtovať, pretože ak dlžník vydá za účelom zabezpečenia pohľadávky veriteľovi biankozmenku, je z pohľadu súdu nepochopiteľné a v zrejmom rozpore s dobrými mravmi /resp. so zásadami poctivého obchodného styku ako určitou podkategóriou všeobecného pojmu dobré mravy/, aby za takýto prostriedok, ktorý by mohol uľahčiť vymoženie dlhu, veriteľ požadoval ešte aj poplatok od jeho vystaviteľa).

Žalovaný v 1. rade do odstúpenia žalobcu od Zmluvy uhradil, podľa predložených výpisov z účtu odstúpeného medziúveru, spolu sumu 3.417,08 eur (súčet položiek označených vo výpise z účtu odstúpeného medziúveru ako „vklad“, zúčtovaní „prechodov na EUR“, „započítanie pohľadávky“ a „čiast. vyrovn. medziúveru“ /zo dňa 23.11.2011/).

Po odstúpení žalobcu od Zmluvy - a zároveň v čase po podaní žaloby - bolo uhradených platbami vykonanými v období od 27.7.2012 do 28.10.2015 (vrátane) spolu 487,- eur (platby preukazované žalovaným v 1. rade potvrdeniami o vkladoch v hotovosti predloženými súdu 6.11.2012 - čl. 47-48 spisu - sú vo výpise z účtu odstúpeného medziúveru riadne zaznamenané).

S poukazom na úhrady vykonané v období od 27.7.2012 do 4.9.2013 v celkovej výške 350,- eur žalobca, poukajúc na to, že uvedenú sumu započítal na príslušenstvo pohľadávky, podaním doručeným súdu na pojednávaní 10.10.2013 navrhol zmenu žaloby a v prevyšujúcej časti zastavenie konania (konkrétne, vzal žalobu späť v časti príslušenstva 151,19 eur a požadovaného úroku 7,49 % ročne a úroku z omeškania 5 % ročne zo 6.513,- eur za obdobie od 1.3.2012 do 28.5.2012) ako je už uvedené vyššie.

Z predloženej špecifikácie pohľadávky (výpis z účtu odstúpeného medziúveru) vyplýva, že žalobcom ustálený dlh k 23.11.2011 v sume 6.478,82 eur bol v uvedenej výške ustálený aj vďaka započítaniu poplatkov za upomienky (za 1. upomienky, za 2. upomienky, za predžalobné upomienky), ktoré účtoval na ťarchu žalovanému v 1. rade, rovnako aj vďaka zaúčtovaniu sumy 16,60 eur pri výpláte medziúveru ako poplatku za zmenku, vďaka účtovaniu poplatkov za vedenie účtu nad výslovne v Zmluve dohodnutú výšku 11,95 eur (1.1.2011 dokonca až vo výške 25,- eur), či „popl.-sanácia úveru“. Nárok na uvedené poplatky pritom súdu nijako nepreukázal (predložením upomienok, dokladov o ich doručení - resp. čo i len o zaslaní dlžníkovi, predložením zmenky, predložením sadzobníkov poplatkov, a pod.) a to napriek opakovanému poučeniu danému mu v tomto konaní podľa § 120 ods. 4 O.s.p. ako je uvedené vyššie.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 643/1992 Zb. (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka - ďalej tiež iba „OBZ“ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka - ďalej iba „OZ“ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka - ďalej iba „OZ“ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 OZ (v znení platnom a účinnom v čase odstúpenia od Zmluvy), od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 OZ (v znení platnom a účinnom v čase odstúpenia od Zmluvy), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 OZ (v znení platnom a účinnom v čase odstúpenia od Zmluvy), ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 563 OZ (v znení platnom a účinnom v čase odstúpenia od Zmluvy), ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 566 ods. 2 OZ (v znení platnom a účinnom už v čase odstúpenia od Zmluvy), pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (v znení platnom a účinnom k 31.12.2011), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 303 OBZ, kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa § 304 ods. 2 OBZ, ručením možno zabezpečiť aj záväzok, ktorý vznikne v budúcnosti alebo ktorého vznik závisí od splnenia podmienky.

Podľa § 306 ods. 1 OBZ, veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nesplní, najmä pri vyhlásení konkurzu.

Podľa § 311 ods. 1 OBZ, ručenie zaniká zánikom záväzku, ktorý ručenie zabezpečuje.

Súd na základe vykonaného dokazovania, s použitím vyššie citovaných zákonných ustanovení, dospel k záveru, že podaná žaloba je len čiastočne dôvodná.

Vzhľadom na obsah žalobcom a žalovaným v 1. rade uzavretej Zmluvy a jej formu, ako aj skutočnosť, že Zmluvu v znení ako bola súdu predložená podpísali zástupcovia žalobcu už dňa 22.3.2006 (z čoho tiež / teda nielen z jej samotného obsahu - napr. bod 2. čl. I. Zmluvy/ vyplýva, že žalovaný jej obsah nemal ako ovplyvniť a pokiaľ úver chcel neostávalo mu nič iné len Zmluvu v celom žalobcom predložennom znení akceptovať) a poznatky súdu v tomto smere z jeho rozhodovacej činnosti v obdobných veciach, je Zmluva, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade, v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 23a ods. 1 zákona č. 643/1992 Zb. v znení účinnom v čase jej uzavretia (ktorý má v tomto smere prednosť ako lex specialis pred úpravou § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinnou v tom čase) zmluvou spotrebiteľskou (súd zdôrazňuje -spotrebiteľskou zmluvou ako takou, nie zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného zákona). Zmluva o úvere je ako osobitný zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku, preto v základných otázkach úverového vzťahu ako takého treba v danom prípade prihliadať na úpravu týkajúcu sa definície zmluvy o úvere podľa § 497 OBZ, zároveň však ohľadne iných práv a povinností účastníkov konania, ako zmluvných strán, vyplynuvších z nimi uzavretej Zmluvy, treba používať úpravu obsiahnutú v občianskoprávných predpisoch, najmä v Občianskom zákonníku. Zmluvné podmienky účastníkmi uzavretej Zmluvy ako zmluvy spotrebiteľskej sa nemôžu

odchýliť od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa - žalovaného v 1. rade (§ 54 ods. 1 OZ), preto súd pokladá napr. dohodu v čl. VIII. bode 4. Zmluvy o predĺžení premlčacej doby podľa § 401 OBZ za neplatnú z dôvodu jej rozporu s ustanovením § 54 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (viď k tomu i § 39 OZ v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy) smerujúce k zrejmemu obchádzaniu ustanovení OZ, ktoré takéto „zmluvné“ predĺženie premlčacej doby neumožňovali a neumožňujú.

Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že žalovanému v 1. rade poskytol žalobca tzv. medziúver, a to v skutočnosti iba vo výške 6.506,01 eur. Zároveň mal súd preukázané, že žalobca od Zmluvy odstúpil a vyzval žalovaného v 1. rade na vrátenie dlžnej sumy, ktorú vyčíslil vo výške 6.478,82 eur do 7 dní od doručenia príslušného písomného prejavu o odstúpení.

V prvom rade súd preskúmal oprávnenosť žalobcom v súvislosti s odstúpením od Zmluvy požadovanej sumy 6.478,82 eur. Vo vzťahu k tomu bolo potrebné preskúmať osobitne dôvodnosť a oprávnenosť účtovania jednotlivých položiek na ťarchu žalovaného v 1. rade podľa výpisov z účtu odstúpeného medziúveru (pre úplnosť súd bude v ďalšom texte odkazovať už iba na najaktuálnejší výpis, ktorý bol súdu predložený 18.12.2015). Z uvedeného výpisu vyplýva, že žalobca účtoval žalovanému množstvo poplatkov za upomienky (1.-vé, 2.-hé, predžalobné) a aj na ne započítaval úhrady vykonávané žalovaným v 1. rade. Žalobca v celom konaní, napriek poučeniu podľa § 120 ods. 4 O.s.p., však nijako nepreukázal oprávnenosť účtovania daných poplatkov (nepredložil sadzobník poplatkov s preukázaním riadneho oboznámenia žalovaného v 1. rade s jeho obsahom a výslovným jeho súhlasom s ním, nepredložil jedinou upomienku s dokladom o jej doručovaní a doručení - či už riadnom alebo v zmysle zmluvných fikcií doručenia). Rovnako súd čo sa týka poplatkov za upomienky nemôže akceptovať „nekonečné“ opakovanie upomienok označených ako 1. upomienka, resp. 2. upomienka a predžalobná upomienka (prvá predžalobná upomienka bola vyúčtovaná už 30.10.2006, žaloba bola podaná v r. 2012), čo súd hodnotí v súvislosti s následným účtovaním poplatkov za ne ako navyšovanie nákladov žalovaného v 1. rade v rozpore s dobrými mravmi a oddialovanie splnenia primárneho záväzku žalovaného zo Zmluvy. Taktiež podľa súdu je vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade v rozpore s dobrými mravmi (ak nie priamo neprijateľné - § 53 ods. 1 OZ) účtovať poplatky za upomienky vo výške podľa rozhodnutia žalobcu v zmysle sadzobníka jeho poplatkov. Podľa súdu odôvodnené poplatky za upomienky môžu zodpovedať maximálne výške preukázateľných nákladov žalobcu s ich vyhotovením a doručovaním, čo sa už pri poplatku vyúčtovanom v najnižšej sume 3,- eurá (31.5.2010) javí súdu viac než takéto náklady. Z uvedených dôvodov súd nemôže na tieto poplatky prihliadať (rovnako súd z vyššie uvedených dôvodov postupoval aj v iných obdobných, už právoplatne skončených, veciach žalobcu, napr. rozsudok vo veci sp. zn. 1C/72/2012 zo dňa 30.11.2012, sp. zn. 1C/141/2011 z 12.3.2012).

Súd tiež nemohol prihliadať ani na poplatky označené vo výpise ako „popl. -sanácia úveru“, a to najmä z dôvodu nepreukázania dohody medzi zmluvnými stranami o nároku a podmienkach nároku žalobcu na tieto poplatky.

Rovnako pri určovaní výšky záväzku žalovaného v 1. rade, resp. žalovanej v 2. rade ako ručiteľa, nemožno zohľadniť ani žalobcom na ťarchu žalovanému v 1. rade vyúčtovaný poplatok za zmenu vo výške 16,60 eur. Žalobca nepredložil v tomto konaní jediný dôkaz o tom, že mu zo strany dlžníka (žalovaného v 1. rade) bola vystavená biankozmenka (čl. II. Zmluvy), ďalej podľa súdu dohoda o poplatku za vystavenie biankozmenky, ako určitého zabezpečovacieho prostriedku pohľadávky žalobcu voči žalovanému v 1. rade, osobitne vzhľadom na spotrebiteľský charakter Zmluvy, v hrubom rozpore s dobrými mravmi, nakoľko je neprijateľné, aby za to, že dlžník v súvislosti s uzavretím spotrebiteľskej zmluvy vystaví veriteľovi biankozmenku, ktorá pri jej využití nepochybne zrýchľuje a zjednodušuje vymoženie pohľadávky, bol dlžník povinný ešte zaplatiť aj poplatok - v danom prípade 16,60 eur (tu by bolo možné uvažovať i o neplatnosti takej zmluvnej podmienky pre jej neprijateľnosť - nakoľko táto podmienka z vyššie uvedených dôvodov reálne môže spôsobiť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného v 1. rade ako spotrebiteľa).

Ďalej nemožno akceptovať počas splácania medziúveru žalovaným vyrubované poplatky za vedenie účtu mimoriadneho medziúveru nad sumu 11,95 eur výslovne účastníkmi dohodnutú v Zmluve vo vzťahu k prvému takémuto poplatku. Súd v danom prípade (obdobne ako i vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 1C/20/2014) považuje podmienku v čl. II. Zmluvy - časti „Mimoriadny medziúver“ v znení „za vedenie účtu mimoriadneho medziúveru bude veriteľ vyrubovať dlžníkovi poplatok ročne podľa „Sadzobníka poplatkov“ platného pre príslušný rok“ za v rozpore s dobrými mravmi, i za neprijateľnú (a teda neplatnú - za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti súd takúto podmienku vyhlásil v konaní sp. zn.

1C/91/2013 doplniacim rozsudkom z 28.10.2015), nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného v 1. rade ako spotrebiteľa, lebo v plnej miere ponecháva určenie výšky takéhoto poplatku výlučne na (ľubo)vôli veriteľa - žalobcu, čo sa prejavilo najmä vyúčtovaním takéhoto poplatku 1.1.2011 až vo výške 25,- eur. Určovanie týchto poplatkov samotným veriteľom je akceptovateľné iba v prípadoch, kedy by tieto boli vyúčtované z jeho strany dlžníkovi v nižšej sume ako bola výška prvého tohto poplatku dohodnutá výslovne v Zmluve, nakoľko iba v takýchto prípadoch by daný postup nesmeroval v neprospech spotrebiteľa - žalovaného.

Zo samej povahy Zmluvy a jej obsahu vyplýva, že žalovaný v 1. rade ako dlžník pri uzatváraní Zmluvy nemal žiadnu možnosť ovplyvniť jej obsah, a teda ani ovplyvniť to či a aké nároky, napriek zákonnému následku odstúpenia od zmluvy, ktorým je zrušenie zmluvy od počiatku (§ 48 ods. 2 OZ) a z toho vyplývajúca povinnosť zmluvných strán vrátiť si všetko čo podľa zmluvy dostali, bude musieť napriek odstúpeniu od Zmluvy zo strany veriteľa zaplatiť. V tejto súvislosti treba preto postupovať v zmysle § 54 ods. 2 OZ, a teda výkladom pre žalovaného v 1. rade ako spotrebiteľa výhodnejším, pripustiť samotnú možnosť odstúpenia žalobcu ako veriteľa od Zmluvy v zmysle čl. VII. Zmluvy, avšak, keďže v jeho bodoch 5. a 6. dohodnuté nezaniknutie záväzkov žalovaného v 1. rade ako dlžníka a práva veriteľa preukázateľne neboli dojednané individuálne, treba pripustiť iba ten výklad, že v dôsledku odstúpenia žalobcu od Zmluvy bol žalovaný v 1. rade (a v prípade, že z jeho strany k plneniu nedošlo, tak z titulu ručiteľského záväzku žalovaná v 2. rade, ktorej rozsah ručiteľského záväzku sa odvíja od rozsahu samotného záväzku žalovaného v 1. rade ako dlžníka) povinný vrátiť iba to, čo podľa takto v dôsledku odstúpenia od počiatku zrušenej Zmluvy, získal, t.j. iba sumu skutočne mu poskytnutého medziúveru vo výške 6.506,01 eur.

V tomto smere treba poukázať i na systematické usporiadanie zmluvných dojednaní v bodoch 5. až 7. čl. VII. Zmluvy. Najprv v bode 5. je „dojednanie“ o tom, že odstúpením od Zmluvy nezaniká záväzok dlžníka, prípadne ručiteľa splatiť pohľadávku veriteľa vrátane jej príslušenstva, následne v bode 6. „dojednanie“ o tom, že odstúpením od Zmluvy nezaniká právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do zaplatenia celej pohľadávky - tieto dojednania sú súčasťou Zmluvy ako takej, avšak následne v bode 7. čl. VII. Zmluvy je uvedené, že „odstúpením od Zmluvy Zmluva zaniká, a to dňom doručenia tohto oznámenia druhej zmluvnej strane“. V dôsledku takéhoto jednotlivého usporiadania uvedených dojednaní a ich obsahu nemožno postupom podľa § 54 ods. 2 OZ (i s ohľadom na nejednoznačnosť týchto ustanovení z pohľadu priemerného spotrebiteľa, ktorý najprv vidí zmluvné ustanovenie, podľa ktorého niečo nezaniká a za ním ustanovenie hovoriace o zániku samotnej zmluvy, ktorej je predchádzajúce ustanovenie súčasťou) prijať iný výklad ako výklad v prospech žalovaných, osobitne žalovaného v 1. rade ako spotrebiteľa, ten, že formuláciou v bode 7. čl. VII. Zmluvy „odstúpením od Zmluvy Zmluva zaniká“ zaniká Zmluva v celom rozsahu (teda od počiatku sa zrušuje /48 ods. 2 OZ/, vrátane jej dojednaní v bodoch 5. a 6. čl. VII.). Žalobca teda v dôsledku svojho odstúpenia od Zmluvy a vyššie uvedených skutočností nie je oprávnený požadovať platenie tzv. riadnych úrokov (úrokov z úveru) zmluvne dohodnutých v sadzbe 7,49 % ročne, a to už ani za dobu pred odstúpením od Zmluvy.

K zániku Zmluvy (podľa obsahu vety prvej bodu 7. čl. VII. Zmluvy v jej celom rozsahu) došlo v danom prípade dňom 23.12.2011 kedy oznámenie žalobcu o odstúpení od Zmluvy bolo doručené žalovanému v 1. rade ako je uvedené vyššie. Z toho vyplýva, že žalovaní boli povinní v dôsledku odstúpenia žalobcu od Zmluvy (primárne žalovaný v 1. rade ako dlžník, až následne, keďže tak vo veriteľom určenej lehote neurobil, žalovaná v 2. rade ako ručiteľ) vrátiť mu iba sumu do výšky skutočne poskytnutého úveru (teda neprihliadajúc na započítanie poplatku za spracovanie úveru a poplatku za zmenu), pričom v dôsledku odstúpenia žalobcu od Zmluvy treba všetky do odstúpenia žalobcu od Zmluvy vykonané platby (i platby zápočtom a čiast. vyrovnanie medziúveru - podľa všetkých okolností zo sumy nasporenej na účte stavebného sporenia) považovať a započítavať na splatenie skutočne poskytnutej istiny medziúveru, teda za splatenie toho, čo podľa zrušenej Zmluvy reálne dostal žalovaný v 1. rade (a to bez ohľadu na to, na aké nároky uvedené platby pred odstúpením započítaval sám žalobca). Rovnako tak treba aj všetky žalovaným vykonané platby po odstúpení od Zmluvy (v danom prípade všetky boli súčasne platené až po podaní žaloby) započítavať na zaplatenie tejto istiny skutočne poskytnutého medziúveru (v tomto smere postup žalobcu v časti platieb v celkovej výške 350,- eur ako ich započítal v zmysle podania doručeného súdu 10.10.2013 bol preukázateľne v rozpore s ustanovením vyššie cit. § 566 ods. 2 OZ, súd i tieto platby pre účely tohto rozhodnutia pokladá za platby na zostatok sumy skutočne poskytnutého medziúveru, pretože nijako nebolo preukázané, že by žalovaný v 1. rade ako dlžník pri ich platení určil účel úhrady iný ako úhradu danej istiny - zároveň treba uviesť, že v dôsledku žalobcom takto nesprávne vykonaného započítania uvedených platieb je už len na jeho ťarchu jeho následný návrh

na pripustenie zmeny žaloby a späťvzatie žaloby v tých častiach príslušenstva pohľadávky, ako učinil podaním predloženým súdu 10.10.2013).

Ako je už uvedené vyššie, žalobcovi bolo do odstúpenia žalobcu od Zmluvy spolu uhradených 3.417,08 eur. Následne platbami v období 27.7.2012 až 28.10.2015 spolu suma 487,- eur, ktorú žalobca mohol v zmysle § 566 ods. 2 OZ započítavať iba na dlžnú istinu skutočne žalovanému v 1. rade poskytnutého úveru. Z uvedeného pritom vyplýva, že zostatok skutočne poskytnutej istiny medziúveru nebol doposiaľ uhradený v plnej výške.

Po pripustení zmeny žaloby sa žalobca domáhal zaplata istiny 6.513, eur (ktorú čo do dôvodu bližšie nešpecifikoval) a úrokov z úveru a úrokov z omeškania z uvedenej sumy za obdobie od 29.5.2012 do zaplata. Ako je uvedené vyššie, v dôsledku odstúpenia od Zmluvy nie je žalobca oprávnený požadovať príslušenstvo predstavujúce zmluvné úroky z úveru v sadzbe 7,49 % ročne - preto súd žalobu v tejto časti v celom rozsahu zamietol. Ďalej - titulom mimoriadneho medziúveru bola žalovanému poskytnutá iba suma 6.506,01 eur - žaloba po pripustení jej zmeny je tak zrejme nedôvodná v časti 6,99 eur (rozdiel medzi sumami 6.513,- eur požadovanou žalobcom a 6.506,01 eur z jeho strany skutočne poskytnutou titulom mimoriadneho medziúveru) a teda s jej zaplatením nemohol byť žalovaný v 1. rade ani v omeškani (a teda v tejto časti nemožno požadovať plnenie ani od žalovanej v 2. rade ako jeho ručiteľa), pričom zároveň do odstúpenia od Zmluvy (vrátane dňa kedy k nemu došlo) bolo zo strany žalovaného v 1. rade ako dlžníka zaplatených spolu 3.417,08 eur, ktorú sumu, ako je vyššie odôvodnené, treba v dôsledku odstúpenia žalobcu od Zmluvy automaticky započítať v celom rozsahu na povinnosť žalovaného v 1. rade vrátiť žalobcovi v dôsledku takéhoto zrušenia Zmluvy od počiatku to, čo podľa nej dostal, a teda so zaplatením tejto sumy nemohol byť žalovaný v 1. rade (ani žalovaná v 2. rade ako ručiteľ) v čase podania žaloby, ani predtým, v omeškani. Preto súd zamietol žalobu (v znení po pripustení jej zmeny) v časti požadovaných hore uvedených súm 6,99 eur a 3.417,08 eur, ako aj v celej časti z týchto súm požadovaných úrokov z omeškania v sadzbe 5 % ročne za obdobie od 29.5.2012 do zaplata, nakoľko ak v čase podania žaloby, ani pred jej podaním, vôbec nebolo dané právo na zaplata samej istiny (tu súm 6,99 eur a 3.417,08 eur), nemožno priznať ani takéto príslušenstvo z nich požadované.

Čo sa týka zostatku nezaplata istiny skutočne poskytnutého medziúveru - t.j. sumy 3.088,93 eur (poskytnutá istina 6.506,01 eur mínus vyššie uvedená suma 3.417,08 eur zaplata spolu do odstúpenia žalobcu od Zmluvy), v tejto časti bola žaloba dôvodná v čase jej podania, avšak v priebehu konania boli žalovanou stranou uhrádzané čiastočné platby - celkom za obdobie 27.7.2012 do 28.10.2015 vo výške spolu 487,- eur, pričom žalobca v priebehu konania ani v časti tejto sumy (nie iba v rozsahu 117,- eur uvádzanom jeho právnu zástupkyňou na pojednávaní 18.12.2015) procesne na tieto úhrady vo vzťahu k žalobe (t.j. späťvzatím) nereagoval. Podaním doručeným súdu 10.10.2013 vzal žalobu čiastočne späť ale nie v časti žalovanej istiny poskytnutého úveru, ale v časti nedôvodne požadovaných úrokov z úveru a v časti úrokov z omeškania, a to v dôsledku jeho nesprávneho interného zápočtu platieb žalovaného vykonaných v období 27.7.2012 do 4.9.2012 vrátane (spolu 350,- eur), pričom správne mal tieto platby započítať na dlžnú istinu skutočne poskytnutého medziúveru. Nesprávny zápočet a s ním spojený procesný úkon žalobcu nemá však vplyv na to, že súd v zmysle § 566 ods. 2 OZ všetky po podaní žaloby učinené platby musí považovať za úhrady častí dlžnej istiny skutočne poskytnutého medziúveru, preto súd zamietol žalobu aj v časti sumy 487,- eur predstavujúcej súčet preukázaných platieb žalovaného vykonaných po podaní žaloby (nakoľko v tomto rozsahu žalovanej istiny pozostávajúcej z dlžnej sumy poskytnutej žalovanému v 1. rade titulom mimoriadneho medziúveru napriek jej zaplata v priebehu konania žalobca nechal žalobu späť).

Na základe toho zaviazal súd žalovaných v 1. a 2. rade už iba na zaplata sumy 2.601,93 eur (t.j. sumy zostávajúcej po odrátaní od požadovanej sumy 6.513,- eur absolútne nedôvodne žalovanej sumy 6,99 eur, sumy zaplata do odstúpenia od Zmluvy vo výške 3.417,08 eur a sumy zaplata spolu po podaní žaloby vo výške 487,- eur), ktorá suma v čase rozhodnutia súdu podľa vykonaného dokazovania preukázateľne ostala žalobcovi ešte nezaplata, a s ktorej zaplatením sú žalovaní naďalej v omeškani. (Žalovaného v 1. rade súd zaviazal na zaplata uvedenej sumy ako dlžníka a žalovanú v 2. rade ako jeho ručiteľa keďže žalovaný túto sumu napriek určenej lehote doposiaľ nezaplatal. Zrušením Zmluvy od počiatku v dôsledku odstúpenia veriteľa - žalobcu od nej totiž nezaniká úplne ručiteľský záväzok, ktorý vznikol na strane žalovanej v 2. rade jej vyhlásením, že uspokojí pohľadávku veriteľa ak ju neuspokojí samotný dlžník, teda nezaniká čo do výšky oprávnených nárokov veriteľa v zmysle § 457 OZ, teda v rozsahu limitovanom následkami jeho odstúpenia od Zmluvy, pretože v tomto rozsahu - t.j. v rozsahu

zodpovedajúcim povinnosti žalovaného v 1. rade vrátiť to, čo podľa zrušenej Zmluvy dostal, stále ide v podstate o rovnaký záväzok /presnejšie už len jeho časť/, za ktorý ručila žalovaná už aj počas platnosti Zmluvy.)

Vyššie uvedené skutočnosti však nič nemenia na tom, že suma 487,- eur bola pôvodne žalovaná dôvodne, a to až do času kedy boli postupne zaplatené jednotlivé jej časti, preto žalobcovi z jednotlivých častí tejto sumy patrí i úrok z omeškania za obdobia medzi jednotlivými čiastkovými platbami vykonanými v priebehu konania. Teda od podania žaloby bola dôvodne žalovaná suma nevráteného poskytnutého medzi úveru v celkovom rozsahu 3.088,93 eur (t.j. rozdiel medzi skutočne poskytnutým medziúverom 6.506,01 eur a celkovo do odstúpenia žalobcu od Zmluvy už zaplatenou sumou 3.417,08 eur). S úhradou sumy 3.088,93 eur boli žalovaní v čase podania žaloby v omeškaní, a to počnúc dňom 31.12.2011. Žalobca však po zmene žaloby požadoval úrok z omeškania iba vo výške 5 % ročne (pričom mohol žiadať úrok z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba ECB platná k 31.12.2011) a žiadal ho iba od 29.5.2012. Súd po pripustení zmeny žaloby v tomto smere, a čiastočnom zastavení konania v zmysle návrhu samotného žalobcu, nemohol ísť nad rozsah žalobcom takto uplatneného nároku, preto právo na zaplatenie úrokov z omeškania priznal súd žalobcovi takto:

- z pôvodne celej dôvodne žalovanej sumy 3.088,93 eur predstavujúcej v čase podania žaloby neuhradený zostatok skutočne poskytnutej istiny medziúveru - priznal súd úrok z omeškania vo výške 5% ročne (t.j. iba vo výške uplatňovanej žalobcom po zmene žaloby) za obdobie od 29.5.2012 (t.j. až odo dňa, od ktorého ho na základe pripustenej zmeny žaloby požadoval žalobca) do 26.7.2012 (t.j. do dňa predchádzajúceho dňu 27.7.2012 kedy počas konania bola uhradená prvá časť dlžnej sumy vo výške 220,- eur - jej úhradou 27.7.2012 zaniklo týmto dňom omeškanie so zaplatením uvedenej zaplatenej časti 220,- eur a teda omeškanie od 27.7.2012 trvalo už iba vo vzťahu k zostatku v sume 2.868,93 eur / t.j. 3.088,93 mínus 220,-/),

-ďalej na základe vyššie uvedeného - úrok z omeškania zo sumy 2.868,93 eur vo výške požadovaných 5 % ročne za obdobie od 27.7.2012 do 27.8.2012 (dňa predchádzajúceho ďalšej čiastočnej úhrade v priebehu konania), a obdobným postupom následne taktiež úrok z omeškania iba v požadovanej výške 5 % ročne s prihliadnutím na výšky ďalších čiastočných úhrad vykonaných v priebehu konania a časy týchto úhrad takto:

- zo sumy 2.818,93 eur za obdobie od 28.8.2012 do 27.9.2012,
- zo sumy 2.788,93 eur za obdobie od 28.9.2012 do 4.12.2012,
- zo sumy 2.778,93 eur za obdobie od 5.12.2012 do 23.1.2013,
- zo sumy 2.758,93 eur za obdobie od 24.1.2013 do 14.2.2013,
- zo sumy 2.748,93 eur za obdobie od 15.2.2013 do 3.9.2013,
- zo sumy 2.738,93 eur za obdobie od 4.9.2013 do 23.10.2013,
- zo sumy 2.718,93 eur za obdobie od 24.10.2013 do 30.1.2014,
- zo sumy 2.708,93 eur za obdobie od 31.1.2014 do 1.3.2014,
- zo sumy 2.698,93 eur za obdobie od 2.3.2014 do 29.5.2014,
- zo sumy 2.683,93 eur za obdobie od 30.5.2014 do 17.7.2014,
- zo sumy 2.676,93 eur za obdobie od 18.7.2014 do 23.9.2014,
- zo sumy 2.663,93 eur za obdobie od 24.9.2014 do 17.11.2014,
- zo sumy 2.646,93 eur za obdobie od 18.11.2014 do 11.1.2015,
- zo sumy 2.616,93 eur za obdobie od 12.1.2015 do 27.10.2015, a
- zo sumy 2.601,93 eur za obdobie od 28.10.2015 do zaplatenia, nakoľko omeškanie so zaplatením uvedenej sumy v čase rozhodnutia naďalej trvá.

Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov priznal súd žalobcovi týmto rozsudkom voči žalovaným právo na zaplatenie sumy 2.601,93 eur a úrokov z omeškania ako je rozpísané vyššie a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. K dôvodom tohto rozhodnutia a právneho posúdeniu danej veci, vzhľadom na poukazovanie právnej zástupkyne žalobcu na pojednávaní 18.12.2015 na rozsudok iného senátu tunajšieho súdu č.k. 6C/21/2012-190 z 29.12.2014 a na rozhodnutie KS v Prešove o odvolaní žalobcu proti nemu rozsudkom č.k. 12Co/64/2015 - 236 zo dňa 29.10.2015, súd poukazuje na svoje právoplatné rozhodnutie v obdobnej veci, kde žalobcom bola taktiež Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. domáhajúca sa v príslušnom konaní nárokov zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, ktoré konanie bolo vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 1C/20/2014 (viď tam vyhlásený rozsudok č.k. 1C/20/2014-43 zo dňa 11.7.2014 právoplatný v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom KS v Prešove č.k. 15Co/278/2015 - 72 zo dňa 18.11.2015).

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, pre ktoré bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá, sa už súd z dôvodu hospodárnosti bližšie nezaoberá zrejmom neprijateľnou povahou jednotlivých zmluvných podmienok v Zmluve (obchádzajúcich príslušnú úpravu OZ v neprospech spotrebiteľa) a teda ich neplatnosťou (viď napr. bod 7. čl. II.; bod 2. čl. II. - v časti „Stavebný úver“; bod 6. čl. VIII. atď.).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V danom prípade mali žalobca i žalovaní čiastočný úspech v tomto konaní, ktorý však bol vyšší na strane žalovaných, avšak nikomu z nich podľa obsahu spisu v tomto konaní preukázateľné trovy nevznikli, ani nik z nich v tomto konaní nárok na náhradu trov konania neuplatňoval, preto súd vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajšom súde do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 251 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.